

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 749/2013-32

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 19. marca 2014 v senáte zloženom z predsedu Petra Brňáka a zo sudcov Marianny Mochnáčovej a Milana Lalíka prerokoval sťažnosť O. J., a D. D., zastúpených advokátkou JUDr. Janou Fridrichovou, Jakubovo námestie 9, Bratislava, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Galanta v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Er/1188/1997 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo O. J. a D. D. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Galanta v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Er/1188/1997 p o r u š e n é b o l o .

2. Okresnému súdu Galanta v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Er/1188/1997 p r i k a z u j e k o n ať bez zbytočných prietahov.

3. O. J. a D. D. p r i z n á v a primerané finančné zadost'učinenie každému v sume po 2 500 € (slovom dvetisícpäťsto eur), ktoré j e Okresný súd Galanta p o v i n n ý vyplatiť im do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. O. J. a D. D. p r i z n á v a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 529,64 € (slovom päťstodvadsaťdeväť eur a šesťdesiatštyri centov), ktorú j e Okresný súd Galanta p o v i n n ý vyplatiť na účet ich právnej zástupkyne JUDr. Jany Fridrichovej, Advokátska kancelária, Jakubovo námestie 9, Bratislava, do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.

5. Vo zvyšnej časti s'ťažnosti n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. I. ÚS 749/2013-11 z 11. decembra 2013 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie s'ťažnosť O. J. (ďalej aj „s'ťažovateľ“) a D. D. (ďalej spolu aj „s'ťažovatelia“), ktorou namietali porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Galanta (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Er/1188/1997.

2. S'ťažovatelia v s'ťažnosti okrem iného uviedli: «Voči s'ťažovateľovi O. J. ako aj voči s'ťažovateľke D. D. prebieha od r. 1997 exekučné konanie... Je faktom, že exekučným titulom podľa § 41 a nasl. Exekučného poriadku mal byť právoplatný a vykonateľný platobný rozkaz Okresného súdu v Galante č. 1 Rob 778/1996 zo dňa 20. 09. 1996...

KS v Trnave (v uznesení č. 24 CoE 201/2012 z 14. 05. 2013 vyhodnotil tento exekučný titul ako:... nemajúci základnú náležitosť materiálnej vykonateľnosti, a to jeho

presnú individualizáciu k plneniu. Nemôže byť vykonateľný a nemôže byť podkladom pre nariadenie exekúcie..

Traja zo štyroch (pôvodne) „povinných“ ... podali námietky voči predmetnej exekúcii, a to podaním z 29. 12. 1997, resp. z 16. 12. 1997. Okresnému súdu... očividne uniklo, že cit. súdny titul má kardinálnu vadu. Námietky údajne povinných osôb uznesením č. Er 1188/1997 z 21. 4. 1998 zamietol. Nemožno obísť fakt, že toto uznesenie obchádzalo problém...

Listom z 28. 06. 1999 predložil... (sťažovateľ v kontexte tejto ústavnej sťažnosti)... exekútorovi návrh na zastavenie exekúcie... O tomto návrhu... na zastavenie exekúcie z júna 1999 nebolo z pozície OS v Galante rozhodnuté do apríla 2010 ! Viac rokov ostal OS v Galante nečinný i vo vzťahu k ďalším dvom podaniam O. J. a D. D. (z 06. 07. 2009, resp. z 04. 12. 2009). OS v Galante dokonca nekonal ani v otázke procesného nástupníctva, po úmrtí jednej z povinných osôb...»

Sťažovatelia sú toho právneho názoru, že postupom okresného súdu došlo k porušeniu ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

3. Na základe uvedeného sťažovateľa ústavnému súdu navrhli, aby o ich sťažnosti nálezom takto rozhodol:

„1. Okresný súd v Galante v konaní vedenom pod sp. zn.: 8 Er 1188/1997 porušil právo O. J., aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietahov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Okresný súd v Galante v konaní vedenom pod sp. zn.: 8 Er 1188/1997 porušil právo D. D., aby sa jej vec prerokoval bez zbytočných prietahov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

3. Okresnému súdu v Galante sa v konaní vedenom pod sp. zn.: 8 Er 1188/1997 prikazuje konať bez zbytočných prietahov.

4. O. J... priznáva primerané finančné zadošťačenie v sume 16.000,- €... ktoré je Okresný súd v Galante povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

5. *D. D... priznáva primerané finančné zadost'učinenie v sume 16.000,- €... ktoré je Okresný súd v Galante povinný vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.*

6. *Okresný súd v Galante je povinný spoločne a nerozdielne uhradiť O. J... a D. D... trovy konania...“*

Svoju žiadosť o priznanie primeraného finančného zadost'učinenia sťažovatelia zdôvodnili tým, že *«Viac ako šesťnásť rokov žijú sťažovatelia v obavách, v trvalom strese, stratili kredibilitu. Žijú v psychickom napätí, stratili vieru „v spravodlivý súdny proces“ a prevážil u nich pocit sklamaní z neprimeranej dĺžky konania.»*

4. Na základe žiadosti ústavného súdu okresný súd v písomnom podaní (sp. zn. Spr/1321/2013 zo 7. januára 2014) uviedol chronológiu procesných úkonov vo veci. K samotnej sťažnosti sa vyjadril tak, že okresný súd vo veci konal a k prieťahom v exekučnom konaní nedošlo.

5. Sťažovatelia prostredníctvom svojej právnej zástupkyne k vyjadreniu okresného súdu okrem iného uviedli: *„... nedopatrením alebo zámerne nie je spomenutý návrh O. J... aby bola exekúcia zastavená... O tomto návrhu O. J. na zastavenie exekúcie z júna 1999 nebolo z pozície OS v Galante... rozhodnuté do apríla 2010...“*

6. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia práv podľa označených článkov ústavy a dohovoru. Jej prerokovanie na ústnom pojednávaní – vzhľadom na povahu predmetu posúdenia, ktorá je určená povahou základného práva – ústavný súd nepovažuje ani za vhodný, ani za nevyhnutný procesný prostriedok na zistenie skutočností potrebných na meritórne rozhodnutie vo veci (napr. I. ÚS 157/02, I. ÚS 66/03).

II.

7. Z obsahu sťažnosti, k nej pripojených písomností a zo spisu okresného súdu sp. zn. 8 Er/1188/1997 ústavný súd zistil, že (aj) proti sťažovateľom je vedené exekučné konanie oprávneného Credit Clearing Center, a. s. (ďalej len „oprávnený“), proti povinným 1. O. J., 2. A. D., 3. M. D. a 4. D. L. o uspokojenie pohľadávky 23 235,74 € s príslušenstvom (700 000 Sk s príslušenstvom).

Dňa 13. novembra 1997 podal súdny exekútor JUDr. Peter Juhás, Exekútorsky úrad Levice (ďalej len „súdny exekútor“) na okresnom súde žiadosť sp. zn. Ex 375/97/T o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oprávneného P., a. s., B., pobočka T. (ďalej len „oprávnený“), proti povinným 1. O. J., 2. A. D., 3. M. D. a 4. D. L. o uspokojenie pohľadávky 23 235,74 € s príslušenstvom (700 000 Sk s príslušenstvom) z titulu právoplatného a vykonateľného platobného rozkazu okresného súdu sp. zn. 1 Rob 778/96 z 28. septembra 1996, ktorý okresný súd zaevidoval pod sp. zn. 8 Er/1188/97.

Okresný súd následne vykonal vo veci tieto procesné úkony:

- 18. novembra 1997 udelil poverenie č. 5202 súdnemu exekútorovi na vykonanie exekúcie,
- 4. decembra 1997 súdny exekútor vydal upovedomenie o začatí exekúcie,
- 16. decembra 1997 podala povinná vo 4. rade námietky proti upovedomeniu o začatí exekúcie,
- 29. decembra 1997 podal povinný v 2. rade námietky proti upovedomeniu o začatí exekúcie,
- 20. januára 1998 súdny exekútor odstúpil na rozhodnutie okresnému súdu námietky povinných,
- 21. apríla 1998 okresný súd uznesením č. k. 8 Er/1188/97-13 zamietol námietky proti exekúcii,
- 13. júla 1999 sťažovateľ v 1. rade podal návrh na zastavenie exekúcie,
- 3. februára 2000 súdny exekútor predložil návrh na zastavenie exekúcie okresnému súdu,

- 7. marca 2001 súdny exekútor predložil okresnému súdu návrh na schválenie nižšej ceny draženej nehnuteľnosti,

- 15. augusta 2002 okresný súd uznesením č. k. 8 Er/1188/97-75 udelil súhlas so znížením najnižšieho podania pri dražbe nehnuteľnosti v kat. území... o 30 %,

- 23. apríla 2009 sťažovateľ v 1. rade podal návrh na zastavenie exekúcie a súčasne aj na odklad exekúcie,

- 24. apríla 2009 okresný súd požiadal U., a. s., aby sa vyjadrila k návrhu sťažovateľa na zastavenie exekúcie.

- 2. júna 2009 okresný súd požiadal súdneho exekútora, aby v lehote 10 dní oznámil, kto je vo veci oprávnenou osobou.

- 8. júla 2009 okresný súd dostal vyjadrenie k návrhu sťažovateľa od Credit Clearing Center, a. s., Bratislava,

- 10. júla 2009 okresný súd požiadal právneho zástupcu spoločnosti Credit Clearing Center, a. s., Bratislava, aby predložil zmluvu o postúpení pohľadávky oprávneného,

- 20. júla 2009 sťažovatelia predložili okresnému súdu návrh na zastavenie exekúcie a aj na odklad exekúcie.

- 14. augusta 2009 súdny exekútor oznámil okresnému súdu, že oprávneným v predmetnej exekučnej veci je spoločnosť Credit Clearing Center, a. s., Bratislava,

- 27. augusta 2009 okresný súd dostal žiadosť, aby z konania na strane oprávneného vystúpila spoločnosť U., a. s., B., a aby do konania bola pripustená spoločnosť Credit Clearing Center, a. s., Bratislava,

- 26. novembra 2009 okresný súd vyzval právnu zástupkyňu sťažovateľov, aby v lehote 20 dní doručila doklad o započítaní pohľadávok,

- 4. decembra 2009 sa právna zástupkyňa sťažovateľov vyjadrila k výzve okresného súdu z 26. novembra 2006,

- 12. februára 2010 okresný súd vyzval spoločnosť U., a. s., B., aby v lehote 20 dní doručila doklad o započítaní pohľadávok,

- 25. februára 2010 sťažovateľ v 2. rade predložil okresnému súdu návrh na zastavenie exekúcie,

- 31. marca 2010 okresný súd dostal vyjadrenie spoločnosti Credit Clearing Center, a. s., Bratislava,

- 23. apríla 2010 okresný súd vydal uznesenie, ktorým pripustil, aby do exekučného konania vstúpil namiesto oprávneného U., a. s., B., nový oprávnený Credit Clearing Center, a. s., Bratislava, a návrh na zastavenie konania zamietol,

- 21. mája 2010 sťažovatelia podali odvolanie proti uzneseniu okresného súdu č. k. zn. 8 Er/1188/1997-182,

- 30. júna 2010 okresný súd zaslal odvolanie oprávnenej,

- 11. októbra 2011 okresný súd predložil spis Krajskému súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“), aby rozhodol o podanom odvolaní sťažovateľov. Krajský súd prevzal spis 18. apríla 2011 a zaevidoval ho pod sp. zn. 24 CoE/139/2011.

- 16. januára 2012 krajský súd vyzval účastníkov exekučného konania, aby sa v lehote 7 dní vyjadrili k veci,

- 6. februára 2012 sťažovatelia sa vyjadrili k veci na základe výzvy krajského súdu,

- 20. februára 2012 povinný v 2. rade podal návrh na odklad exekúcie,

- 23. februára 2012 okresný súd odstúpil návrh povinného v 2. rade na odklad exekúcie krajskému súdu,

- 18. apríla 2012 okresnému súdu bol vrátený spis sp. zn. 8 Er/1188/97 bez rozhodnutia o odvolaní z dôvodu predčasného predloženia,

- 22. mája 2012 okresný súd uznesením č. k. 8 Er/1188/97-236 pripustil, aby do exekučného konania namiesto pôvodného povinného R. M. vstúpil nový povinný J. M.,

- 26. júla 2012 okresný súd predložil spis krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní sťažovateľov z 21. mája 2010. Krajský súd prevzal spis 2. augusta 2012 a zaevidoval ho pod sp. zn. 24 CoE/201/2012.

- 11. decembra 2012 súdny exekútor predložil okresnému súdu návrh povinného v 2. rade na zastavenie exekúcie,

- 14. mája 2013 krajský súd uznesením sp. zn. 24 CoE/201/2012 odmietol odvolanie sťažovateľov a ďalej rozhodol tak, že napadnuté uznesenie okresného súdu, ktorým bol návrh na zastavenie exekúcie zamietnutý, zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie,

- 31. októbra 2013 právna zástupkyňa sťažovateľov predložila okresnému súdu vyúčtovanie trov exekučného konania,

- 14. januára 2014 okresný súd vydal uznesenie č. k. 8 Er/1188/97-273, ktorým exekúciu vedenú pred súdnym exekútorom JUDr. Petrom Juhásom, Exekútorsky úrad,

Matušková 1, Trnava, vedenú pod sp. zn. EX 375/97 vyhlásil za neprípustnú a na základe toho exekúciu zastavil.

III.

8. Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

9. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prierahov.

10. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prierahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu.“ (m. m. IV. ÚS 221/04).

11. Základnou povinnosťou súdu a sudcu je aj v exekučnom konaní (v rozsahu zákonných oprávnení a povinností súdu, pozn.) zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Táto povinnosť súdu a sudcu vychádza z § 6 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná. Ďalej z § 50 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) vyplýva, že námietky proti exekúcii je exekútor povinný doručiť súdu najneskôr do piatich dní od ich doručenia účastníkom. O námietkach proti exekúcii rozhodne súd najneskôr do 60 dní od ich doručenia (tento stav platí od roku 2005, pozn.).

12. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priesťahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (i), správanie účastníka súdneho konania (ii) a postup samotného súdu (iii). Za súčasť prvého kritéria považuje ústavný súd aj povahu prerokúvanej veci. Podľa rovnakých kritérií postupoval ústavný súd aj v danom prípade.

13. Pokiaľ ide o kritérium právna a faktická zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že predmetom konania je exekučné konanie vedené *inter alia* proti sťažovateľom, ktorého súčasťou bolo aj rozhodovanie o námietkach povinných v exekučnom konaní, teda po právnej stránke ide o štandardnú občianskoprávnú vec patriacu do rozhodovacej agendy všeobecného súdnictva.

14. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľov v preskúmvanej veci, ústavný súd pri preskúmaní spisu nezistil okolnosti, na základe ktorých by sťažovatelia prispeli k celkovej dĺžke prebiehajúceho exekučného konania. Práve

naopak, sťažovateľ v 1. rade 13. júla 1999 predložil návrh na zastavenie konania, a potom opakovane 23. apríla 2009, a tiež sťažovatelia 20. júla 2009 a sťažovateľ v 2. rade 25. februára 2010 predložili návrh na zastavenie exekučného konania.

15. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom konajúceho okresného súdu v predmetnej veci. Sťažovatelia v sťažnosti nekonkretizovali obdobia, počas ktorých malo dôjsť k zbytočným priet'ahom v napadnutom konaní, ale poukázali na celkovú dĺžku konania v trvaní takmer 17 rokov. Úkony okresného súdu v období od 3. februára 2000, keď mu súdny exekútor predložil návrh sťažovateľa v 1. rade na zastavenie exekučného konania, aby rozhodol o ňom, sú poznačené nečinnosťou, neefektívnosťou a nekoncentrovanosťou. Okresný súd od 15. augusta 2002 do 24. apríla 2009 v dĺžke takmer 7 rokov bol absolútne nečinný a nevykonával žiaden procesný úkon vo veci.

16. Okresný súd v tejto súvislosti nepochybné porušil svoje zákonné povinnosti dané mu právnymi predpismi (predovšetkým v súčasnosti aktuálnym § 50 ods. 2 Exekučného poriadku, ktorý mu ukladá rozhodnúť o námietkach proti exekúcii najneskôr do 60 dní od ich doručenia). Konanie na okresnom súde je poznačené ako celok neprimeranou dĺžkou konania, neefektívnosťou a nesústredenosťou. Okresný súd síce mechanicky vykonával jednotlivé administratívne úkony, ale vec meritórne neposudzoval.

17. Ústavný súd preto dospel k záveru, že doterajším postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Er/1188/1997 už len z dôvodu celkového trvania tohto konania (viac ako 16 rokov) došlo u sťažovateľov k porušeniu ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Uvedenú dĺžku konania nemožno v rozumnej miere ospravedlniť žiadnymi relevantnými okolnosťami tohto prípadu.

18. Vzhľadom na všetky uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľov na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

19. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľom ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2 prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a podľa § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných priet'ahov.

20. Aj keď ústavný súd prikázal okresnému súdu, aby v konaní sp. zn. 8 Er/1188/1997 konal bez zbytočných priet'ahov, nepovažoval ale vzhľadom na okolnosti prípadu uplatnenie tejto svojej právomoci za dostatočné na to, aby sa dosiahla vo veci účinná náprava, a preto dospel k záveru, že treba rozhodnúť aj o žiadosti sťažovateľov priznať im primerané finančné zadosťučinenie. Sťažovatelia v sťažnosti žiadali priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume každému po 16 000 € z dôvodov pretrvávajúcej dlhodobej právnej neistoty, ktorá pretrváva naďalej. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovriešenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04). Pri určení jeho výšky ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

21. Vzhľadom na doterajšiu celkovú dĺžku konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 8 Er/1188/1997, ako aj naplnenie princípu spravodlivosti, zohľadniac tiež výšku požadovanej istiny (čo je v hre) ústavný súd považoval priznanie sumy 2 500 € každému zo sťažovateľov za primerané finančné zadosťučinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd v tejto súvislosti poznamenáva, že priznanie primeraného finančného zadosťučinenia nepredstavuje realizáciu práva priznaného čl. 46 ods. 3 ústavy, t. j. primerané finančné zadosťučinenie nemožno stotožňovať s odškodným, s náhradou či už za skutočnú škodu alebo za ušlý zisk. Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 3.

22. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy. Úspešným sťažovateľom vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátkou. Advokátka vykonala 6 úkonov právnych služieb (pre každého zo sťažovateľov po 3 úkony z toho dva v roku 2013 a jeden v roku 2014), a to prevzatie a prípravu zastupovania, spísanie a podanie sťažnosti 30. októbra 2013 a vyjadrenie podané 10. februára 2014. Odmena za jeden úkon právnych služieb v zmysle § 11 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) vykonaných v roku 2013 je 1/6 z výpočtového základu 781 €. Odmena za jeden právny úkon v roku 2013 je teda 130,16 €, znížená o 50 % tarifnej odmeny (§ 13 ods. 2 vyhlášky), čo predstavuje sumu 65,08 €. Takto stanovená odmena spolu s režijným paušálom 7,81 € predstavuje sumu 72,89 € za jeden úkon. Odmena advokátke za poskytnuté služby v konaní pred ústavným súdom (za 2 úkony právnych služieb a 2 x paušálna náhrada) predstavuje celkovú sumu 145,78 € plus 20 % DPH (advokátka je platcom dane z pridanej hodnoty), teda celkovo predstavuje sumu 174,78 € za jedného účastníka konania, t. j. za dvoch účastníkov konania 349,56 €. Odmena za jeden právny úkon v roku 2014 z výpočtového základu 804 € je 134 €, znížená o 50 % tarifnej odmeny (§ 13 ods. 2 vyhlášky), čo predstavuje sumu 67 €. Takto stanovená odmena spolu s režijným paušálom 8,04 € predstavuje sumu 75,04 € za jeden úkon. Odmena advokátke za poskytnuté služby v roku 2014 v konaní pred ústavným súdom (za 2 úkony právnych služieb a 2 x paušálna náhrada) predstavuje celkovú sumu 150,08 € plus 20 % DPH (advokátka je platcom dane z pridanej hodnoty), čo celkovo predstavuje sumu 180,08 €. Celková odmena za zastupovanie sťažovateľov v konaní pred ústavným súdom predstavuje sumu 529,64 €.

Priznanú úhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právnej zástupkyňi sťažovateľov (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP) v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu (§ 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde).

Ústavný súd vyúčtovanú odmenu advokátky za úkony „*d'alšia porada alebo rokovanie s klientom*“ nepriznal, lebo nepovažoval ich v okolnostiach konania pred ústavným súdom za účelné uplatnenie práv sťažovateľov.

23. Ústavný súd nevyhovел v súlade s čl. 127 ods. 3 ústavy a § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde časti sťažnosti, v ktorej sťažovatelia žiadali priznať finančné zadosťučinenie nad ústavným súdom priznanú sumu. Z uvedených dôvodov ústavný súd v tejto časti rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 5 výroku tohto rozhodnutia.

24. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. marca 2014